

ĐỀ bài

ANH (CHI) NGHĨ GÌ
VỀ TÌNH YÊU TRONG
ĐỘ TUỔI HỌC SINH?

Bài làm

Đã tự bao giờ, mỗi tình học trò hay mỗi tình đầu luôn là một điều thật đáng nhớ trong cuộc đời của mỗi người. Tình yêu học trò với những rung động đầu đời, lần đầu tiên biết có cảm giác nhớ nhung, mong ngóng, lần đầu tiên với những tình cảm ngây thơ, trong sáng để rồi đọng lại trong tim ta bao cảm xúc, bao nỗi niềm. Năm tháng qua, cuộc sống cứ thế cuốn đi biết bao nhiêu những lo toan, phiền muộn, thế nhưng mỗi khi nhớ đến mỗi tình học trò, có lẽ mỗi chúng ta đều sẽ mỉm cười.

Có lẽ trong đời ai cũng có những tình cảm mà nhiều khi nhìn lại thấy mình thật ngốc biết bao. Tôi cũng vậy, tuổi học trò của tôi đi qua mang theo biết bao nỗi tiếc và cảm xúc. Cũng như bao bạn bè trang lứa, tôi cũng có những rung động đầu đời thật thú vị. Tôi còn nhớ như in những ngày ấy, đó là thời điểm tôi còn lớp chín, tôi đã “mến” bạn ngồi bàn trên. Tôi không hiểu sao lúc ấy mình lại ngốc như vậy. Thích người ấy mà không dám nói ra, chỉ lặng lẽ là cái bóng vô hồn sau nụ cười quyến rũ của cậu ấy. Tôi chỉ biết mỗi ngày đến lớp đối với tôi thật thú vị biết bao bởi tôi được tranh luận cùng người ấy những bài tập khó rồi lại bày ra những trò chọc ghẹo bạn bè. Nhưng rồi thời gian như vô tình cuốn đi mà tôi chưa kịp nhìn lại. Chúng tôi lên cấp ba mỗi đứa một lớp cũng là sự xếp đặt của tạo hóa dành cho chúng tôi. Tôi không còn được gặp và nói chuyện với cậu ấy nhiều, nhưng đến bây giờ tôi phải thừa nhận rằng chính cậu ấy là nguồn động lực lớn để tôi phấn đấu được như ngày hôm nay. Giờ đây tôi đã là một sinh viên và tương lai không xa, tôi sẽ là một giáo viên nhưng trong những ngày tháng khó khăn nhất của mình, tôi luôn nhớ tới cậu ấy và tự hứa mình phải làm sao cho xứng đáng với những tình cảm đó.

Mỗi người đều có một kí ức khác nhau về mỗi tình học trò của mình. Xét cho cùng, tình cảm học trò thiêng liêng lắm chứ, đáng để trân trọng và ghi nhớ lắm chứ. Tình yêu tuổi học trò rất nhẹ nhàng, lãng mạn, dễ thương... Đó là tình cảm được đan xen giữa tình bạn và tình yêu nam nữ. Thường được biểu hiện bằng một cái nhìn len lén, một cái nắm tay vội vàng lúc sinh hoạt tập thể, hoặc một bịch ô mai ai để vào ngăn bàn hay một bức thư vồn vện vài câu băng quơ... Và cho dù có chia tay nhau, thì tình yêu tuổi học trò vẫn đọng lại những kỷ niệm thật đẹp, thật tha thiết... trong lòng mỗi người cho đến tận ngày cuối cuộc đời đó bạn.

Vậy thì tại sao, đôi lúc tình yêu học trò lại bị cảm đoán, và hiện nay, trong khi xã hội ngày càng phát triển thì những mối tình học trò dường như đang dần mất đi những gì “trong sáng”, “lung linh” như người ta vẫn thường nghĩ.

Đôi khi thứ tình cảm đến sớm ấy liệu có phải là tình yêu?

Tuổi học trò – tuổi của sự mộng mơ và bay bổng, với những cảm xúc luôn dâng trào. Nói về tình yêu thời học trò, có người nghĩ rằng, là lệch lạc

và mang nhiều cái hại. Nhưng cũng có người cho rằng, là tình yêu trong sáng, tươi đẹp nhất, mang lại nhiều cái lợi cho học hành, và cuộc sống. Tôi đã đọc được rất nhiều bài báo viết về những câu chuyện tình yêu của tuổi học trò, và thật bất ngờ khi đôi khi, có những suy nghĩ “người lớn” đến độ không thể tưởng tượng được.

Tôi đã từng đọc được một bài phóng sự viết về một em học sinh 9x, mới học lớp 9 nhưng với vóc dáng dong dỏng cao, thư sinh cộng thêm gương mặt dễ yêu nên cậu ấy đã khiến cho không ít cô gái “mê mẩn”. Em học sinh ấy tên là Tú.

Tú kể, cô đầu tiên học sau cậu một lớp, cùng dãy tầng và cùng buổi học chiều. Tình cờ đang vội vào lớp, hai người đã đụng vào nhau, khiến cô gái suýt ngã. Không những không bị mắng như vẫn thường gặp ở những cô gái đánh đá chua ngoa khác, cô bé lại còn nở một nụ cười, kèm theo một lời nhỏ nhẹ: “*Ý, em xin lỗi, anh có sao không?*”. Chỉ vậy thôi, mà đã làm cho Tú thích. Thi thoảng họ lại gặp nhau ở cầu thang. Mỗi lần gặp Tú, cô gái lại bẽn lẽn cười. Không hiểu có phải do cố tình gây sự chú ý cho Tú hay không, vài lần cô gái đã mang rác sang vứt vào thùng rác của lớp cậu. Lần nào, cậu cũng bắt gặp. Có lần, khó chịu, Tú liền phản ứng: “*Ê, sao cứ qua đây vứt rác?*”. Lại bẽn lẽn cười, cô bé bỏ đi không nói gì. Khó chịu thật đấy, nhưng vài hôm không thấy cô bé qua vứt rác, Tú lại cảm thấy bồn chồn, lơ đãng cả chuyện cô giáo đang giảng bài trước cửa lớp. Tú quyết định tìm bằng được cô gái, bộc bạch tình cảm. Quá may mắn, chỉ vào ngày sau, họ đã cùng nhau đến lớp và chờ đợi nhau cùng ra về. Vào giờ giải lao, họ thường cùng nhau đi ăn chè thập cẩm, uống trà sữa Trân Châu.

Đã vài lần, Tú dẫn cô gái vào vườn thú Thủ Lệ. “*Nhưng chỉ là để bạn ấy bớt căng thẳng, do phải làm quá nhiều bài tập thôi*”. Mỗi tình đầu này đã nhanh chóng chia xa, khi mẹ cô gái phát hiện. Bà tìm đến tận lớp Tú dọa dẫm: “*Cậu mà đưa nó đi chơi một lần nữa, tôi chặt gãy cẳng*”.

Cô gái thứ hai mà Tú thích, lại quen từ lớp học võ, Tú thường gặp Chi, bởi tú đụng đồ của cô sát cạnh tủ đựng đồ của cậu. Chi bằng tuổi Tú. Tú tả, cô gái này mập mạp, và trông rất khỏe. Một hôm, cô gái đề nghị bỏ chung đồ áo vào một tủ cho gọn, Tú liền “ok”. Không biết có tình ý gì không mà cô gái thường mang đồ áo Tú về nhà giặt giũ.

Một ngày, Chi đến muộn, Tú chờ đến sốt ruột. Cô gái đến, Tú cầm vội bộ đồ võ vào phòng thay rồi ra sân tập. Cuối buổi, Tú phát hiện mình đang mặc bộ đồ võ của Chi. Ngượng ngùng, lẩn bực tức, Tú bỏ đi mặc cho Chi giải thích: “*Đồ áo anh chưa khô nên em...*”.

Vậy mà sau sự cố đó, họ lại suốt ngày bên nhau mới lạ. Những ngày tươi đẹp, cùng uống nước sấu, ăn sữa chua, đạp xe ra Bờ Hồ, ngồi lai rai cóc dầm, ngắm người Tây qua lại cũng qua đi, sau “sự cố khó tha thứ”: Chi đã giáng cho Tú một quả đấm sung quai hàm, khi thử xem tài nghệ võ ai hơn ai.

Cô thứ ba cùng khối, cũng mang lại cho Tú hai từ “tình buồn”. Sau những ngày thường xuyên nhờ vả, mà cũng chỉ là những việc lật vật như: Làm hộ bài tập, tan trường chở về nhà giúp, đi thuê giùm mấy đĩa phim kiếm hiệp Hồng Kông về nhà xem... cô gái mới tự khai: “Em... có người yêu rồi... Anh ấy hơn em bảy tuổi, đang du học ở Trung Quốc”. Cay cú, Tú chỉ còn biết tức giận tuyên bố: “Nói thật, anh mà gặp người yêu em, anh sẽ cho biết tay!”.

Tú thật lòng: “Em chưa hề biết chuyện ấy... Dù là vào công viên nhiều lần với bạn gái, nhưng bọn em thường chỉ nắm tay, và đi sát người vào nhau thôi”. Tú thú nhận: “Em mới chỉ biết hôn má thôi. Với cô bé học lớp 8 ấy. Tưởng là bị ăn tát, không ngờ em ấy lại thích, hôm sau gặp cứ lấy tay trở chỉ vào má...”. Rồi Tú ra về thắc mắc: “Nhiều khi, em vẫn tự hỏi, không biết đó có phải là tình yêu không? Chẳng bạn thân của em thì bảo, với con gái mà mới chỉ là để ý, ngưỡng mộ, và thích thôi!”.

Một em học sinh lớp 9, chỉ trong một thời gian ngắn đã trải qua kha khá mối tình. Và trong một khảo sát gần đây tại ba trường cấp III tại Thành phố Hồ Chí Minh, với nội dung “Tình yêu học trò liệu có còn trong sáng?” thì đã có 50% học trò có tiêu chí chọn người yêu giàu có, 28% thừa nhận sẽ bỏ bê học hành nếu tình yêu không được chấp nhận, 24% đồng ý sống thử trước hôn nhân”. Cô giáo Hoàng Thị Thu Hiền, một giáo viên trường cấp III tại Thành phố Hồ Chí Minh đã cho rằng: “Học trò ngày nay không còn yêu cảm tính, trong sáng theo kiểu “rung động đầu đời” nữa. Yếu tố vật chất, tình dục xuất hiện đáng báo động. Cứ theo đà này, tình yêu học đường sẽ bị Áu hóa hoàn toàn”, bà Hiền nói. Bà Hiền cũng cho biết, 61% học sinh tham gia khảo sát thừa nhận đã và đang yêu. Chỉ có 37% em chưa yêu, vì chưa tìm được đối tượng thích hợp, chứ không phải vì muốn tập trung học tập. Bà Hiền lo ngại, nếu không được uốn nắn kịp thời, học trò sẽ biến tình yêu thành đùa giỡn, dẫn đến tình trạng các em vô trách nhiệm với chính bản thân mình.

Thời gian qua dư luận đã hết sức bàng hoàng về lá thư tình mô tả việc quan hệ tình dục của những cô cậu học sinh lớp 6 được một giáo viên phát hiện... nay lại xuất hiện thư tình của một học sinh lớp 4. Dĩ nhiên ở độ tuổi lớp 4, lá thư chưa có những lời lẽ “người lớn” như: “chúng mình sẽ làm “kiểu đứng” như trong phim”, tuy nhiên vẫn khiến người đọc sốc vì những lời lẽ yêu đương... dữ dội và nồng nhiệt. Bạn nghĩ sao khi đọc được một lá thư của một em học sinh lớp 4 viết cho bạn của mình: “Mặc dù 2 chúng ta chưa quen nhau nhưng từ cái nhìn đầu tiên anh đã biết trái tim mình đã dành chọn trong trái tim. Nụ cười rạng rỡ của em chưa nói cho anh biết tên em là gì? Mái tóc óng mượt với khuôn mặt tươi tắn của em đã nói cho anh biết em là của anh. Hằng đêm anh thức trắng nhớ em. Một câu thơ trao về em sẽ không tuyệt tòn (???). Anh biết khi em nhận được bức thư này em sẽ ngỡ ngàng làm sao. Em ơi em biết hay chẳng tình anh trao em sẽ không phai mờ. Người yêu”.

Thật đáng lo ngại bởi vì những em học sinh lớp 4, lớp 6 lại có những suy nghĩ như trên. Có lẽ do được hưởng thụ cuộc sống vật chất tương đối đầy đủ, tâm sinh lý phát triển, tất yếu học trò có xu hướng biết yêu sớm. Tình trạng phim ảnh thiếu lành mạnh, bố mẹ, thầy cô giáo không quan tâm đúng mức, giáo dục giới tính hạn chế, cũng làm gia tăng tình trạng “lạm phát yêu” trong học trò.

Chồng – vợ là những câu xung dương như lại đang trở thành một của không ít cô cậu tuổi teen ngày nay. Bạn có thể nghe thấy hoặc bắt gặp một cô nàng tóc vàng hoe, mặt búng ra sữa đi đường gọi một anh chàng đang vừa đi vừa đọc truyện tranh một câu rất ngọt tai như thế này: *“Chồng ơi! Chờ em với!”*. Thoạt nghe thì có vẻ đây là những câu bông đùa của các bạn trẻ, nhưng đã bao giờ chúng ta thử một lần tìm hiểu đằng sau những cách xưng hô đặc biệt ấy là cả những chuỗi dài chuyện tình yêu của tuổi teen!!!!

Nhưng tại sao? Chúng ta không nên chỉ lên án những hành vi thiếu lành mạnh đó của các em mà đồng thời ta phải tìm hiểu được nguyên nhân sâu xa, gốc gác của những hành vi ấy. Vậy ai, cái gì là nguyên nhân gây ra và tiếp tay cho những suy nghĩ và hành động như vậy ở lứa tuổi các em? Câu trả lời xin dành lại cho tất cả những ai là người lớn trong xã hội chúng ta. Đã đến lúc người lớn cần quan tâm nghiêm túc đến chuyện tình yêu của con em. Gia đình và nhà trường nên có quan niệm cởi mở hơn với vấn đề tình yêu học trò, coi đó là một mặt trong việc giáo dục tình cảm đạo đức cho học sinh. Thông thường, cha mẹ thường tức giận mắng nhiếc, đe nẹt, dọa dẫm khi biết con có người yêu. Những phản ứng tương tự hợp lý đó, đôi khi đẩy các em vào thế chống đối, có những phản ứng thách thức, tiêu cực. *“Các thầy cô giáo cần có thái độ tế nhị, chia sẻ kiến thức để các em hiểu biết về tình yêu. Còn cha mẹ cần phải biết lắng nghe lòng con trẻ, từ đó có những định hướng, giúp các em biết yêu trong sáng, có trách nhiệm với bản thân”*.